

kunst & media

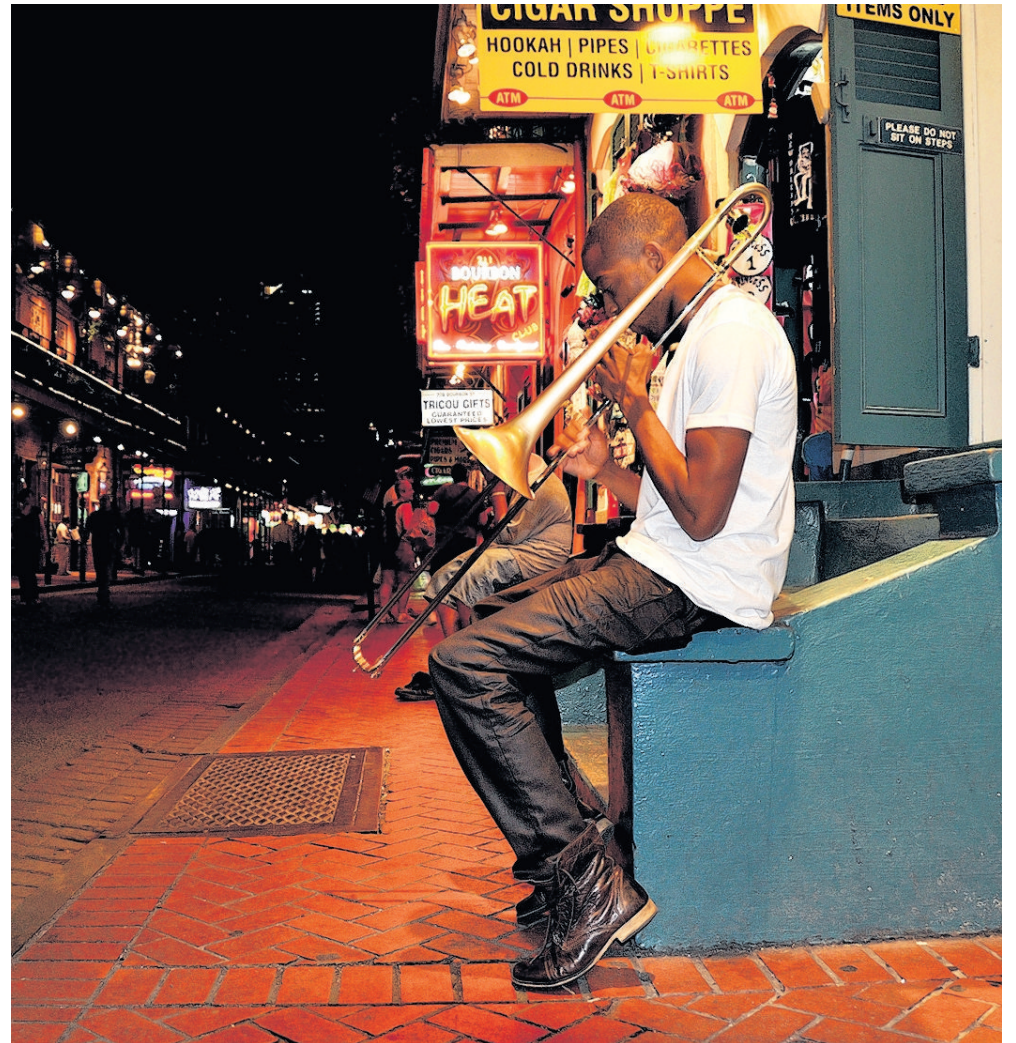
'Er is een prachtig lijstje te maken van rollen die ik niet heb gekregen'

DEREK DE LINT, acteur

Docu *Those who feel the fire burning* naar Oscars

AMSTERDAM – *Those who feel the fire burning* van Morgan Knibbe is de Nederlandse inzending voor de Oscar voor lange documentaire. Knibbes intens-poëtische debuut won vorige week Gouden Kalveren voor beste documentaire en beste sound design en de eerste prijs van het Forum van de Regisseurs. In januari maakt de Academy de genomineerden bekend.

Amerikaanse rootsmuziek Fotograaf Dirk W. de Jong viert zijn 25-jarig jubileum met boek en expositie

Gitarist en zanger R.L. Burnside, Chulahoma, 1998, links, en 'Trombone Shorty' in Bourbon Street, New Orleans, 2013, rechts.

FOTO'S DIRK W. DE JONG

'De blues is waarmee het begon'

Als muziekfotograaf richt Dirk W. de Jong (50) zijn camera vrijwel alleen op beoefenaren van Amerikaanse rootsmuziek. Zijn mooiste foto's zijn verzameld op de tentoonstelling en in het boek *American blues*.

PETER VAN BRUMMELEN

Het is begonnen toen hij studeerde in Utrecht, zegt fotograaf Dirk W. de Jong. "Ik woonde in een huis met een jongen uit Friesland, wiens vader een enorme collectie bluesplaten bezat. Langzaam maar zeker is die collectie van Friesland naar Utrecht verhuisd. Ik hield altijd al wel van blues, maar toen in Utrecht ben ik echt de diepte ingegaan. Het was lang voor YouTube. Als je bluesmuziek wilde leren kennen, zeker het oudere werk, moest je echt op zoek gaan. En ineens had ik zo ongeveer de complete bluesgeschiedenis tot mijn beschikking."

Dat oude werk, de blues uit de jaren veertig, vijftig en zestig, vindt De Jong het allermooiste, maar hij is niet eenkennig in zijn smaak. Nieuwe blues: ook goed. En in *American blues*, het boek dat hij samenstelde uit de 25 jaar die hij werkzaam is als muziekfotograaf, komen ook de nodige andere genres aanbod. We zien

bluesmuzikanten, soulzangers, singer-songwriters, jazzmuzikanten en countrytypes. Het zijn allemaal Amerikanen, dat wel.

"De blues is waarmee het allemaal is begonnen. De genres die eruit zijn voortgekomen, vormen wat mij betreft één grote familie. Amerikaanse rootsmuziek noem ik het zelf meestal. Wat me erin aanspreekt, zijn de eerlijkheid en echtheid."

Muziekfotografie is al een behoorlijk specialisme, maar daarbinnen richt De Jong zich ook nog eens op alleen die Amerikaanse rootsmuziek. Een niche binnen een niche. "Daar kan ik niet van leven, nee. Maar ik doe ook reisfotografie en reclamewerk." In Nederland publiceerde De Jong als muziekfotograaf onder meer

'Wat me in dit soort muziek aanspreekt, zijn de eerlijkheid en echtheid'

in *Oor* en *Jazzism*, maar ook in buitenlandse bladen, vooral in Duitsland, kan hij werk kwijt.

Het was ook een Duitse uitgever die hem benaderde met het idee voor een boek. Toen dat plan stukliep, heeft hij de uitgave zelf maar ter hand genomen. *American blues* bevat 110 foto's, vooral portretten, maar ook sfeervolle landschappen en stadsgezichten.

Hoe stelde De Jong het boek samen? "Ik heb er een professionele fotoreducteur op gezet. Ik heb in die 25 jaar zo veel gemaakt. Er moest echt een buitenstaander naar kijken om er een keuze uit te kunnen maken."

In 1991, het tweede jaar dat hij professioneel fotografeerde, ging hij voor het eerst naar de Verenigde Staten. Sindsdien is hij er zeker dertig teruggekeerd. "Die eerste keer was op uitnodiging van Zachary Richard, een cajunmuzikant die ik in opdracht van *Oor* had gefotografeerd in Hilversum. Hij vroeg of ik zin had een keer naar Amerika te komen. Ik vloog naar New York en ben toen met de trein naar New Orleans gegaan."

Daar, in het zuiden van de Verenig-

de Staten, komt hij het liefst. Hij fotografeerde er sterren als Willie Nelson en B.B. King, maar ook muzikanten wier roem zo ongeveer ophoudt bij de grenzen van het gehucht waar ze wonen. Soms fotografeerde hij ze thuis, vaak ook in de kroeg.

Bluesgitarist Buddy Guy ligt op een foto met zijn hoofd op een bar in Chicago (zo af toe komt De Jong ook in het noorden van de VS). Op een andere zien we countryzanger Dale Watson optreden in zo'n typische honkytonkbar in Austin, Texas.

De tenten waar de authentieke blues wordt gespeeld, heten *juke joints*. In *American blues* staat een geweldige buitenopname van zo'n zaak: de zo te zien geheel uit sloop hout opgetrokken Po Monkey's Juke

'Ik fotografeer met Hasselblad en Nikon, maar ook wel op mijn iPhone'

Joint in Merigold, een dorpje in de staat Mississippi.

Bier mee naar binnen nemen mag niet, waarschuwen meerdere borden aan de buitenkant. Zelf sterke drank meenemen mag merkwaardig genoeg weer wel. Het ziet er heel romantisch, maar ook niet geheel ongevaarlijk uit.

Hoe reageren de vaste klanten als Dirk W. de Jong er binnenstapt? "De verhoudingen zijn blijkbaar aan het veranderen. De eerste jaren voelde ik me als witte Europeaan een wezen van een andere planeet in een juke joint, nu wordt er lang zo vreemd niet meer van opgekeken als ik daar met een camera binnenkom."

Waar werkt hij mee? "Nikon en Hasselblad, maar ik fotografeer ook wel op mijn iPhone. Ik ben gek op Hipstamatic. Met zo'n appje krijg je effecten waar je vroeger uren voor in de doka aan het werk was."

Dirk W. de Jong: *American blues*, In De Knipscheer, €29,50. De gelijknamige tentoonstelling is tot 1 januari te zien in het café van de North Sea Jazz Club.